

Sport és politika násza

Két dolog érkezik mostanság rég nem látott mértékben a magyar sportba: pénz a kasszákba és politikusok a szövetségek élére. A kérdés csak az, a kettő között milyen összefüggés van? Dénes Ferenc sportközgazdász nyilatkozott lapunknak.

– A szakmai érvek mellett valamiféle nyomás is közrejátszhat abban, hogy az utóbbi időben egyre több sportszövetség választ magának politikához közeli elnököt?

– Valószínűleg igen. De nem mindegy, hogy ez a nyomás külső kényszerként, kvázi utasításként van jelen, vagy pedig egyfajta belső késztetésként. Szerintem az utóbbiról van szó, a szövetségek tagjai – hiszen végső soron ők döntenek a jelöltekről – úgy érzik, hogy ha olyan személyt választanak elnöknek, akinek nagyobb befolyása lehet a közpénzek elosztására, az a sportáguknak vagy személy szerint nekik előnyösebb.

– És ebben igazuk van?

– Nem vagyok róla teljesen meggyőződve. Ismerünk olyan szövetségi vezetőket, akik nem ülnek ott a Fidesz-rendezvények soraiban, a sportáguk mégis jelentős támogatást kap, egyáltalán nem kevesebbet, mint amennyit az eredményességük indokol. Van tehát más út is, de tény, hogy mostanság a jó politikai kapcsolatok megint egyre többet számítanak, és úgy látom, a '90-es évek csökkenő tendenciája után ismét szorosabbra fűződik sport és politika viszonya. Hozzáteszem, ez a folyamat nem 2010-ben kezdődött, hanem mintegy 10 éve tart.

– Milyen veszélyei lehetnek ennek a jelenségnek?

■ **„Az irracionális központi finanszírozással szemben önmagában való értéknek tartom, ha valamit a saját pénzünkből csinálunk. Lehet, hogy kevesebb, kisebb, de azt mi fizettük, a mienk” – Dénes Ferenc**

tén ráadásul ugyanebből a pénzből több minden jött volna ki, vagy ugyanezeket az eredményeket olcsóbban érhattük volna el. Ha a trendek megfordulnak, a kockázatokra, veszélyekre is fény derülhet.

– Mit ért trendfordulás alatt?

– Nem feltétlenül kormányváltásra gondolok, előfordulhat, hogy a sporton belül tolódnak el a hangsúlyok. Például most az olimpiarendezés válhat a legfontosabbá, ami érzékenyen érinthet más területeket. Egyelőre viszont ilyen trendváltozás nem fenyegeti a sportot, hiszen annak minden szintjén ömlik a pénz.

– Legutóbb a Magyar Birkózó Szövetség élén történt csere, amely idehaza nagy visszhangot váltott ki. Külföldön, a nemzetközi szövetség felé mekkora súlya lehet egy ilyen döntésnek?

– A nemzetközi sportéletben kétféle emberre kapják fel a fejüket. Egy olimpiai bajnoknak, egy sportági legendának természetesen hatalmas a tekintélye, emellett még a jelentős gazdasági erő az, ami sokat számít. Az, ha az ember odahaza politikus, nem sokat nyom a latba. Persze ha az illető a katarai emír, az más...

– Vagyis presztízavesztéséget jelent nekünk a váltás?

– Az biztos, hogy Németh Szilárdról egyelőre nem tudják, hogy kicsoda, és azért ismert, hogy a nemzetközi sportszövetségek is meglehetősen zárt világként működnek. Ha az ember rátermett, 5-10 év kitartó munkával fel tudja magát építeni, de tény, hogy egy olimpiai bajnok sokkal könnyebb helyzetből indul.

Tegyük hozzá, a birkózás nem mérhető például a labdarúgáshoz, ahol a tetemes fejlesztési támogatások elnyerése miatt egy elnök személye kifejezetten fontos. Rossz nyelvek szerint persze a diplomáciának birkózásban is nagy szerepe van, többek közt a bíróküldésben, úgyhogy ha valamiért, hát emiatt nem árt az új elnöknek most nagy hangsúlyt fektetni a kapcsolatépítésre.

BERÓ ZSOLT

Hegedüs Csaba és Németh Szilárd. Volt és jelenlegi elnök. Hűvös gratuláció.

– A kormány az elmúlt négy évben rengeteg pénzt irányított a magyar sportba, és nem biztos, hogy ez megalapozott egy hosszabb távon is fenntartható működést – márpedig központilag finanszírozni mindezt nem racionális. Nekem az a hipotézisem, hogy lehetett volna stratégia célok mentén, hatékonyabban költekezni, gondolva arra is, hogy ki fogja majd mindezt fenntartani. Tudatosabb tervezés ese-

FOTÓ: KALLOS BEA, MTI